

В об'єктиві - грумада

«ВК» N-ий кілометр

**Легенда пов'язана з назвою села,
в якому побував
"N-ий кілометр" "ВК"**

Чимало завойовників зазіхали на нашу українську землю. Але народ гідно боронив свою Батьківщину. В селі на видному місці був вкопаний в землю дерев'яний стовп, до якого підвели рейку. Біля нього чергували дозорці. Побачивши небезпеку, вони били в рейку. Люди, зачувши сигнал, бігли займати оборону. З цього стовпа і пішла назва Стовпин.

Село, яке дістало назву Стовпин

Цього разу "N-ий кілометр" "ВК" завітав до Стовпина, що за 18 кілометрів від райцентру. Найдавніша згадка про село датується 1577 роком. Є свідчення, що в околицях виявлено давньоруське городище. Біля церкви, закладеної ще в 19-му столітті, насипано предками рукотворний курган, який нині оберігається як культурно-історична пам'ятка.

Одна з легенд про походження назви села говорить, що за часів панської Польщі у Великих Межирічах

мешкав у добротному маєтку пан Стецьків. Багатий був і землі мав чимало. На одному з полів випасалася панська ху-

доба. Те місце називали стовпищем, незабаром і село, яке було поряд, дістало назву Стовпин.

В столітті минулому тут був центр сільської ради, який об'єднував також двори Березівки та Іванівки. Під час війни на фронтах воювали 44 стовпівчан, з них 16 полягли на полі бою. Відродившись з ран, заснували колгосп, що мав у користуванні понад три тисячі гектар землі, вирощували зернові і цукрові буряки. В другій поло-

вині шістдесятих майже півтисячі гектарів заболочених земель осушили. На меліорованих угіддях збирали хороші врожаї, за що вся ланка Л.П. Ільчук стала учасником ВДНГ.

Збудували гарну школу, будинок культури, дитсадок, ФАП, бібліотеку, підлаштували шляхи-дороги.

... З тих пір багато води сплило. Змінилося і село. Нині головним радником сільської громади є сільська рада, яку очолює Валентин Іванович Сябер. Людина мудра і з великим життєвим досвідом. Родом він з тутешніх. Мама працювала в ланці, а батько різноробочим, тому хлопця з дитинства приваблювала сільська праця. Після школи закінчив Львів-

ський сільськогосподарський інститут. Опісля працював на різних посадах, від економіста до голови колгоспу, в місцевому господарстві. Тут знайшов свою другу половину. Дружина Ольга зараз завідує відділенням зв'язку. Виростили троє діток...

В обідню пору застали сільського голову в його службовому кабінеті. Від нього і дізналися про теперішнє життя-буття громади. Згадав, як після розпаду колгоспу організували дві

підрядні бригади. Одну очолив Василь Власюк, а другу він. Людей зацікавили і справи ладились. В перший рік при плані 1100 тонн зерна здали в засіки держави 2200. За це відразу отримали 10 автомобілів.

В 1994-му його обрали сільським головою. Підряд розпався, виробництво потроху докошувала земельна реформа.

Землю треба було обробляти. Спочатку частину її взяв в оренду Валерій Власюк з Іванівки. Потім долучилося фермерське господарство "Обрій", ТзОВ "Клас", ПСП "Вікторія". Загалом орендують 586 гектарів угідь, 160 стовпівців господарюють на землі самостійно. Хто віддав паї – задоволений, бо щороку отримує 5-8 центнерів збіжжя. Тай і в сільраду дохід. Окрім того, більше 20 людей мають у фермерів постійну чи сезонну роботу.

"Нині виготовляємо держакти на землю, - ділиться співбесідник". - Плануємо продати земельну ділянку для ковбасного цеху, а за виручені гроші облаштувати малу залу сільського будинку культури. Бо хоча за 10 місяців поточного сільський бюджет виконано на 110 відсотків, коштів, щоб утримувати соціальну сферу далеко не вистачає.

Щоправда, часто допомагають місцеві спонсори, з якими у 15 сільських депутатів ділова співпраця і дружні стосунки. Думаємо також знайти господаря і на сільський ставок. Накопичуємо гроші, щоб поремонтувати дороги."

Мінімум зручностей для стовпинців є. З Рівного і Корця сюди курсують маршрутки. Відчинено два приватні магазини. По хорошій ціні щоденно з дворів, у яких близько 400 голів худоби, забирають молоко приймальники з Шепетівки. М'ясо кабанця можна здати на переробку в ковбасний цех підприємця Василя Майстрова. То є сучасне виробництво, з

Село, яке дістало назву Стовпин

ни чергової мандрівки в багате на роботящих земляків село. Лишила вона приємні враження від спілкування з керівником

громади, секретарем сільради Андрієм Москалицом, сільчанами.

Як би важко не було, але не лише в день свята працівників місцевого самоврядування, на добре слово вони заслужили. І хоча він Стовпин, але на одному місці не стоїть, а живе і розвивається.

А.СИРОТЮК

високою виробничою культурою, широким асортиментом, яке дає роботу місцевим та мешканцям навколишніх сіл, про що, до речі, пізніше того дня розповіла нам дружина підприємця Ірина і що заслуговує на окрему розповідь наступного разу.

Не болить голова голові і за обробіток селянської землі. В користуванні селян 17 тракторів і 6 ком-

байнів. Зокрема, мають власну техніку і надають землякам послуги, Богдан Бараболя, Петро Свиридюк, Віктор Темнюк, Андрій Іванюта; Олександр Немира, Петро Киряк, Володимир Михайлюк та інші.

Голова та депутати часті гості і в місцевій школі. А її директор Віктор Бабич співпрацює задоволений.

... Швидко спливли годи-

